

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-03-03
Besvaras senast
2020-03-17

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:368 Skydd av utsatta barn

Varje år får omkring 40 000 barn och unga vård enligt socialtjänstlagen (SoL) eller någon insats enligt lagen om särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Den vanligaste placeringsformen är familjehem. Ett barn i Sverige blir inte placerat lättvindigt, utan de barn och unga som placeras i ett familjehem kommer i regel från mycket utsatta hemförhållanden. Ofta har barnens föräldrar mycket svåra problem i form av exempelvis allvarlig psykisk ohälsa, missbruk och kriminalitet. Tyvärr inte sällan i kombination.

Många barn i Sverige bor år efter år i familjehem och blir gång efter annan omplacerade. Det skapar osäkerhet och otrygghet för det enskilda barnet. Vi moderater har under många år lyft att familjehemmens kvalitet bättre behöver kvalitetssäkras liksom att placerade barn måste ges ett förbättrat stöd och utvecklade insatser. Inte minst behövs insatser för att höja placerade barns skolresultat. I dag uppnår bara omkring 60 procent av de familjehemsplacerade barnen gymnasiebehörighet det år de slutar grundskolan. Givet att en misslyckad skolgång är en av de främsta riskfaktorerna för framtida sociala problem i form av bland annat utanförskap och kriminalitet är det mycket angeläget att vidta åtgärder för att höja familjehemsplacerade barns skolresultat.

Vad vi moderater också envist har lyft är behovet av att se över reglerna för placerade barn. Alla partier säger sig givetvis vilja se lagar och regler som sätter barnets bästa främst. I praktiken fungerar det dock inte alltid så. Det är bland annat det aktuella och oerhört tragiska fallet med en treårig flicka i Norrköping ett exempel på. Hon blev redan på BB omhändertagen av socialtjänsten då föräldrarna på grund av bland annat missbruk och psykisk ohälsa inte bedömdes kapabla att ta hand om flickan. Men flickan flyttades, trots att socialtjänsten ville annorlunda, tillbaka till sin biologiska mor efter ett par år. Kort därefter dog flickan. Fallet är en hjärtskärande påminnelse om behovet av att se över gällande regelverk så att just barnets bästa alltid sätts i främsta rummet.

Att avgöra vad som är det bästa i det enskilda fallet är sällan enkelt eller självklart, men klart är att det bästa för barnet inte alltid är en återförening med dess biologiska föräldrar. Därför har vi moderater länge drivit att regeringen bör utreda hur fler nationella adoptioner och vårdnadsöverflyttningar skulle kunna möjliggöras.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga socialminister Lena Hallengren följande:

1. Tänker ministern vidta några åtgärder för att kvalitetssäkra familjehemmen, förslagsvis genom införande av någon form av certifieringssystem?
2. Vilka åtgärder tänker ministern vidta för att höja de placerade barnens skolresultat?
3. Är ministern beredd att skyndsamt ta initiativ till att förändra regelverket kring placering i familjehem så att barnets bästa alltid väger tyngst?
4. Är ministern beredd att ta initiativ för att möjliggöra fler nationella adoptioner och vårdnadsöverflyttningar?

.....

Johan Hultberg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander